

เรื่อง ผ้าทอกะเหรี่ยง

รายละเอียด

ชุมชนได้ขยายตัวมากขึ้นมีประชากรถึง 53 คน 20 ครัวเรือน ชาวบ้านจึงได้รวมตัวกันตั้งชื่อหมู่บ้านว่า “อุสุทะ” และได้แต่งตั้งให้นายค้อบือ เป็นผู้นำคนแรก สภาพทั่วไปของหมู่บ้านเป็นป่าที่อุดมสมบูรณ์และมีสัตว์ป่ามากมาย เช่น หมูป่า กวาง เก้ง ฯลฯ เหมาะสมกับวิถีชีวิตแบบเศรษฐกิจยังชีพ คือ มีความเรียบง่ายปรับตัวให้เข้ากับธรรมชาติเก็บของป่า ล่าสัตว์ และปลูกข้าวไว้เพียงเพื่อบริโภคในครัวเรือนเท่านั้น

หลังจากได้สร้างบ้านเรือนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ราษฎรบ้านอุสุทะ ได้ร่วมแรงร่วมใจกันสร้างสิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจไว้ที่กลางหมู่บ้านนั่นคือ “เจดีย์ทราย” เพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนพุทธศาสนา แต่ก็ยังมีความเชื่อในเรื่องของอำนาจเหนือธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับระบบผลิต ได้แก่ พิธีเลี้ยงผีหัวฝาย พิธีเลี้ยงผีข้าวเขียว พิธีเสกท้อบือซา และพิธีเซกท้อท้อ ในเรื่องของระบบคุณค่า ได้แก่ พิธีทำบุญขึ้นบ้านใหม่ พิธีมัดมือ ทำบุญขนมจิ้น และสุดท้ายเป็นระบบความสัมพันธ์ คือ ประเพณีการแต่งงาน การคลอดลูกและการทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้กับญาติพี่น้องที่ล่วงลับไปแล้ว มีการประกอบพิธีกรรมในระดับครอบครัวและชุมชน เพื่ออ้อนวอนให้เทพต่าง ๆ ช่วยคุ้มครองคนในหมู่บ้านให้ปลอดภัยจากภัยอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นได้ตลอดจนความอุดมสมบูรณ์ของพืชพันธุ์ธัญญาหารซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ชุมชนมีความมั่นคง ยั่งยืน และมีพลังในตัวเอง

และเมื่อ พ.ศ. 2513 ทางราชการได้เข้ามาสำรวจหมู่บ้านขณะนั้นมีจำนวนครัวเรือนเพิ่มขึ้นถึง 30 ครัวเรือนแล้ว และเริ่มจัดทำบัตรประจำตัวประชาชนให้กับคนในหมู่บ้านเพื่อเป็นการสำรวจจำนวนประชากรในเขตพื้นที่อำเภอพบพระ จังหวัดตาก (อ้างจากบัตรประจำตัวประชาชน นายค้อบือ)

หลังจากที่นายค้อบือ อายุมาก (65 ปี) จึงได้ลาออกจากตำแหน่งผู้นำหมู่บ้านและได้แต่งตั้งให้นายปาอู เป็นผู้นำคนต่อไป (ประมาณ พ.ศ.2522 – 2533) และในสมัยนี้เองเมื่อ พ.ศ.2524 ราษฎรชาวกะเหรี่ยงได้รวมกันสร้างวัดขึ้นโดยใช้วัสดุที่ทำจากไม้ไผ่และหลังคาเป็นใบตองตึงและนายค้อบืออดีตผู้นำหมู่บ้านคนแรกได้เดินทางไปจังหวัดผานัน ประเทศพม่าเพื่อนิมนต์พระกะเหรี่ยงจำนวน 2 รูป มาจำพรรษาที่บ้านอุสุทะ ต่อมาได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนที่ 346 ได้มาสร้างโรงเรียนให้กับบ้านอุสุทะ ทำการสอนในระดับประถมศึกษา มีชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 4 และได้ร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้านเพื่อเปลี่ยนชื่อหมู่บ้านใหม่เป็น “แม่ออกสู”

หลังจากที่นายปาอู อายุครบ 60 ปี (พ.ศ.2533) ได้มีการประชุมราษฎรบ้านแม่ออกสูเพื่อเลือกผู้นำหมู่บ้านคนต่อไป โดยมีเจ้าหน้าที่จากอำเภอ ครู ตำรวจตระเวนชายแดนที่ 346 และกำนันตำบลวาลเลย์ มาร่วมเป็นพยานและผลการเลือกตั้งปรากฏว่า “นายธาดา ศิริเกริกก้อง” ขึ้นดำรงตำแหน่งผู้นำหมู่บ้านคนต่อไป

เมื่อ พ.ศ.2538 – 2539 กลุ่มทหารกะเหรี่ยงที่นับถือศาสนาพุทธ ภายใต้การดูแลของพระสุทุสะนะ ต้องการที่จะสร้างวัดในเขตอิทธิพลของ KNU (Karen National Union) แต่ถูกทหารกะเหรี่ยงที่เป็นคริสต์เดียนกีดกันจะเกิด

การต่อต้าน และเกิดการปะทะกันทางความคิด และกลายมาเป็นการต่อสู้ทางกำลังและสุดท้ายค่ายมาเนอร์ปอลว์ ค่ายนอตเต (อยู่ตรงข้ามอำเภอท่าสองยาง) และค่ายคอนูรา 101 (อยู่ตรงข้ามอำเภอแม่สอด) ซึ่งเป็นที่ตั้งของกองบัญชาการ KNU แต่ทำให้ราษฎรชาวกะเหรี่ยงที่อาศัยอยู่ในพื้นที่สู้รบได้รับผลกระทบจากภัยสงครามและหนีเข้ามาอาศัยอยู่ในหมู่บ้านเป็นจำนวนมากชาวบ้านที่อพยพเข้ามาจากพม่า คือ หมู่บ้านพะอ่า , เมียวะดี , จะเอ , เซจี , มาตะเล และเกาะตะริ

และในสมัยของนายดา คีรีเกริกก้องนั้น ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กล่าวคือ การสร้างบ้านเรือนที่เกิดจากการใช้วัสดุที่มีจากธรรมชาติเริ่มเปลี่ยนเป็นสังกะสี และกระเบื้องแทน มีเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเข้ามาส่งเสริมในเรื่องของการผลิต มีการปลูกพืชเชิงเดี่ยว ได้แก่ ข้าวโพด เพื่อตอบสนองระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมข้ามชาติ และสิ่งที่ตามมาในเรื่องของเครื่องใช้ที่อำนวยความสะดวก เช่น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถไถนา โทรทัศน์ ตู้เย็น หมอหุงข้าว โทรศัพท์ ฯลฯ มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชนและนอกชุมชนมากขึ้นเพื่อตอบสนองความทันสมัยการเจ็บป่วยก็ต้องใช้การรักษาแพทย์แผนใหม่ เช่น การคลอดบุตร ต้องเดินทางไปสถานีนอนามัยประจำตำบลหรือโรงพยาบาลเท่านั้น ทำให้ภูมิปัญญาในเรื่องของการรักษาพยาบาลแบบดั้งเดิมเริ่มหมดความจำเป็น

ช่วงเวลาที่ทศวรรษที่ผ่านมาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมภายในหมู่บ้านอย่างมากมาย อันเนื่องมาจากคนในหมู่บ้านเดินทางไปทำงานนอกหมู่บ้านมากขึ้นพร้อมกับการรับเอาวัฒนธรรมจากภายนอกเข้ามาในหมู่บ้านด้วย และยิ่งไปกว่านั้นคนเมืองที่มีวัฒนธรรมเมืองได้เข้ามาติดต่อกับชาวบ้าน ทำให้ชุมชนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับความหลากหลายทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมที่แตกต่าง

ความหลากหลายที่เข้ามาสู่ชุมชนบ้านแม่อกสูง ไม่ได้สร้างความเลวร้ายแต่อย่างใด เพราะชุมชนมีการเลือก ปรับ และนำมาสร้างใหม่ในบริบททางสังคม และวัฒนธรรมที่มีความเป็นพลวัตได้อย่างเหมาะสมและรู้เท่าทัน อย่างไรก็ตามชุมชนยังมีการรักษาอัตลักษณ์ของวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมในเรื่องของพิธีกรรมความเชื่อที่เกี่ยวข้องอยู่กับระบบผลิต ระบบคุณค่า และระบบความสัมพันธ์ได้อย่างมีสติ บนพื้นฐานของชาว “ปกากะญอ” ที่มีประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมมาอย่างยาวนาน

ประวัติความเป็นมาของ “ผ้าทอกะเหรี่ยง”

ชาวกะเหรี่ยงชาวมีความเชื่อแต่โบราณว่าลายของผ้าทอกะเหรี่ยงนั้น ได้มาจากลายหนังงูใหญ่ซึ่งเป็นคู่รักในอดีตของหญิงสาวชาวกะเหรี่ยงโดยที่งูตัวนั้นจะเปลี่ยนลายทุกวัน และหญิงสาวก็ทอผ้าตามลายที่ปรากฏจนครบ ๗ วัน ทอได้ ๗ ลาย คือ ลายโยห่อกือ เกอเปผลอ ฉุยขอล่อ ที่ซ่า เกอเนเดอ เซอกอพอ และเซฉ่าแอะ แต่ลายที่นิยมนำมาทอและปัก มี ๔ ลายคือ โยห่อกือ เกอเปผลอ ฉุยขอลอ และลายที่ซ่า ปัจจุบันยังมีการคิดค้นลายใหม่ ๆ เกิดขึ้นอีกมากมาย

ชาวปกากะญอ มีพื้นฐานการทอผ้ามาตั้งแต่บรรพบุรุษ เป็นการผลิตไว้ใช้ในครัวเรือน ที่เหลือจึงนำมาจำหน่ายเพื่อ

การเรียงถ่าย มีขั้นตอนดังนี้

1. คล้องถ่ายที่หลักที่ 1 และสาวถ่ายทั้งหมดผ่านหลักที่ 2, 3, 4 และ 5 นำไปคล้องหลักที่ 6 และสาวกลับมาคล้องหลักที่ 1
2. ดึงถ่ายทั้งหมดให้ตึงเสมอกันและนำมาพันรอบหลักที่ 2 ตามแนวเข็มนาฬิกา
3. ดึงถ่ายทั้งหมดให้ตึงเสมอกันมาทางด้านหน้าหลักที่ 3 ซึ่งเป็นจุดแยกได้ โดยใช้ถ่ายอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเป็นถ่ายตะกอสอดเข้าไประหว่างถ่ายที่แยกเป็น 2 ส่วนเท่า ๆ กัน ถ่ายส่วนที่ไม่ได้คล้องกับตะกอสอดผ่านด้านหลังหลักที่ 4 และส่วนที่คล้อง ตะกอดึงผ่านด้านหน้าหลักที่ 4
4. รวบถ่ายทั้งสองส่วนเข้าด้วยกัน ดึงให้ตึงสาวพันอ้อมหลักที่ 5 ตามแนวเข็มนาฬิกา
5. ดึง ถ่ายทั้งหมดให้ตึงพันอ้อมหลักที่ 6 และสาวให้ตึง ดึงกลับมาเริ่มต้นที่หลักที่ 1 ใหม่หากต้องการสลัpsi ก็เปลี่ยนถ่ายกลุ่มใหม่เป็นสีที่ต้องการ โดยเริ่มตั้งแต่หลักที่หนึ่งเช่นกัน ทำหมุนเวียนไปเช่นนี้เรื่อย ๆ จนถ่ายที่เรียงมีความสูงเท่ากับความกว้างของผ้าที่ต้องการใช้
6. ถอดไม้ทั้งหมดออกจากไม้ขึ้นเครื่องทอ และนำไม้หน่อสะยาสอดเข้าไป เก็บตะกอแทนไม้กลุโซ (หลักที่ 6) ซึ่งต้องใช้สำหรับช่วยแยกถ่ายเวลาทอ เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วทอจะมีลักษณะดังภาพ จากนั้นนำเครื่องทอทางด้านไม้รังผ้าไปผูกยึดกับฝา หรือเสาระเบียงบ้าน โดยให้ได้ระดับความสูงประมาณศีรษะของผู้ทอขณะที่นั่งราบกับพื้น ส่วนทางด้านไม้พันผ้า นำแผ่นหนังมาอ้อมรอบแอด้านหลังของผู้ทอ และผูกรั้งหัวท้ายกับปลายทั้งสองของไม้พันผ้า พร้อมกับดึงเครื่องทอให้ตึงพอประมาณ โดยผู้ทอกระเถิบถอยหลังนั่งในตำแหน่งที่เหมาะสม

เทคนิค/เคล็ดลับในการผลิต

ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ

กลุ่มผู้ผลิต ผู้ประกอบการ

กลุ่มทอผ้ากะเหรี่ยงบ้านแม่ออกฮู

ที่อยู่ - 4 - - ตำบลวาลเลย์ อำเภอพบพระ จังหวัดตาก -

ประธานกลุ่มผู้ผลิต ผู้ประกอบการ

กลุ่มทอผ้ากะเหรี่ยงบ้านแม่ออกฮู

ที่อยู่ - 4 - - ตำบลวาลเลย์ อำเภอพบพระ จังหวัดตาก -

-แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์

คำสำคัญ : ผ้าทอกะเหรี่ยง

ที่มา :

<http://www.otoptoday.com/wisdom/1359/%E0%B8%9C%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%97%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%AB%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%87>

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2018-08-17

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=799&code_db=610007&code_type=TK002

The Office Of Academic Resource Information And Technology